



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 352

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 decembrie 1997

SUMAR

Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
766. — Hotărâre pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea în construcții.....	1-16

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea în construcții

În temeiul art. 38 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții,

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă regulamentele privind:

- a) activitatea de metrologie în construcții;
- b) conducerea și asigurarea calității în construcții;
- c) stabilirea categoriei de importanță a construcțiilor;
- d) urmărirea comportării în exploatare, intervențiile în timp și postutilizarea construcțiilor;
- e) agrementul tehnic pentru produse, procedee și echipamente noi în construcții;
- f) autorizarea și acreditarea laboratoarelor de analize și încercări în construcții;
- g) certificarea de conformitate a calității produselor folosite în construcții, cuprinse în anexele nr. 1—7, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Actualizarea și gestionarea regulamentelor prevăzute la art. 1 se realizează de către Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

Art. 3. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă: Hotărârea Guvernului nr. 256/1994 pentru aprobarea Regulamentului privind asigurarea activității metrolo-

gice în construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 17 iunie 1994; Hotărârea Guvernului nr. 261/1994 pentru aprobarea unor regulamente elaborate în temeiul art. 35 și 36 din Ordonanța Guvernului nr. 2/1994 privind calitatea în construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 28 iulie 1994; Hotărârea Guvernului nr. 392/1994 pentru aprobarea Regulamentului privind agrementul tehnic pentru produse, procedee și echipamente noi în construcții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 4 august 1994; Hotărârea Guvernului nr. 393/1994 pentru aprobarea Regulamentului privind autorizarea și acreditarea laboratoarelor de încercări în construcții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 4 august 1994; Hotărârea Guvernului nr. 728/1994 pentru aprobarea Regulamentului privind certificarea calității produselor folosite în construcții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 24 noiembrie 1994.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara
Ministru Lucrărilor publice și amenajării teritoriului,
Nicolae Noica

Ministru de stat, ministrul industriei și comerțului,
Călin Popescu-Tăriceanu
Biroul Român de Metrologie Legală
Ștefan Ocneanu,
director general

REGULAMENT

privind activitatea de metrologie în construcții

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — Activitatea de metrologie în construcții constituie o componentă a sistemului calității în acest domeniu, instituit prin lege, prin care se asigură administrarea, confirmarea metrologică și utilizarea echipamentelor de măsurare.

Art. 2. — Prezentul regulament stabilește cadrul normativ general, principalele elemente de conținut, metodologice și de organizare privind activitatea de metrologie în construcții.

Art. 3. — Prevederile prezentului regulament se aplică tuturor persoanelor juridice și fizice implicate în activitatea de construcții, care utilizează echipamente de măsurare.

Art. 4. — La aplicarea prevederilor prezentului regulament vor fi avute în vedere și vor fi respectate normele și instrucțiunile de metrologie legală, precum și standardele și alte reglementări oficiale aplicabile.

Art. 5. — Definițiile termenilor specifici activităților de metrologie, folosiți în textul prezentului regulament, sunt conforme cu cele din Glosarul de termeni privind sistemul calității în construcții.

CAPITOLUL II

Elemente principale de conținut ale activității de metrologie în construcții

Art. 6. — Activitatea de metrologie, conform prezentului regulament, are în vedere următoarele principii și obiective principale:

a) asigurarea uniformității, exactității și legalității măsurărilor efectuate;

b) asigurarea legalității măsurărilor prin utilizarea echipamentelor de măsurare confirmate metrologic și, dacă este cazul, cu aprobare de model;

c) implementarea sistemului de asigurare a calității, stabilit pentru activitatea de metrologie în construcții.

Art. 7. — Activitatea de metrologie cuprinde următoarele elemente principale:

a) stabilirea măsurărilor care sunt necesare;

b) selectarea și achiziționarea echipamentelor de măsurare, având în vedere domeniul de măsurare, justetea, fidelitatea, robustețea și durabilitatea în condițiile specifice de mediu, pentru utilizarea prevăzută;

c) recepția și administrarea — identificarea, manipularea, conservarea, depozitarea — echipamentelor de măsurare;

d) confirmarea metrologică a echipamentelor de măsurare — verificarea inițială, verificarea periodică și/sau după reparare —, realizată prin laboratoare de metrologie proprii sau ale altor agenți economici, autorizate și/sau acreditate de Biroul Român de Metrologie Legală și, respectiv, de organismul național de acreditare a laboratoarelor de metrologie;

e) asigurarea utilizării echipamentelor de măsurare în condiții conforme cu specificațiile și cu reglementările tehnice aplicabile;

f) asigurarea evidenței documentelor și înregistrărilor referitoare la echipamentele de măsurare.

Art. 8. — Prin activitatea de metrologie desfășurată trebuie să se asigure utilizarea echipamentelor de măsurare în conformitate cu necesitățile de măsurare și cu prevederile specificațiilor tehnice ale acestora.

CAPITOLUL III

Elemente metodologice și de organizare a activității de metrologie în construcții

Art. 9. — Stabilirea măsurărilor care sunt necesare se face pe baza documentației, a procedurilor tehnice de execuție și a reglementărilor tehnice aplicabile, pentru fiecare

obiect, categorie de lucrări de construcții sau de activitate desfășurată.

Art. 10. — Selectarea echipamentelor de măsurare are în vedere cerințele privind măsurările, stabilite prin documentația de execuție, prin metodele de măsurare și prin alte reglementări tehnice aplicabile.

Art. 11. — Confirmarea metrologică se face potrivit reglementărilor legale.

Art. 12. — Achiziționarea, recepția și administrarea echipamentelor de măsurare se asigură, de către fiecare persoană juridică sau fizică implicată, prin organizarea adecvată și asigurarea mijloacelor necesare pentru:

a) contractarea furnizării echipamentelor de măsurare, având în vedere complexitatea comenzii, privind aparatele sau dispozitivele auxiliare, materialele de referință, etaloanele, instrucțiunile de utilizare și de întreținere, după caz;

b) recepția echipamentelor de măsurare procurate atât sub aspect cantitativ, cât și funcțional;

c) instituirea și asigurarea funcționării unui sistem, inclusiv a documentelor — proceduri, instrucțiuni —, a spațiilor și a condițiilor de mediu, precum și a personalului, după caz, privind identificarea, manipularea, conservarea și depozitarea, în conformitate cu instrucțiunile furnizorului și cu prevederile legale aplicabile;

d) efectuarea confirmării metrologice — etalonări, verificări, reparări — și ținerea evidenței documentelor și înregistrărilor respective;

e) retragerea din serviciu, izolarea și ținerea evidenței echipamentelor de măsurare neconforme, înlăturarea cauzelor neconformităților și reconfirmarea lor sau, după caz, casarea acestora.

Art. 13. — Utilizarea echipamentelor de măsurare se face de către personal care are cunoștințele și instruirea necesare pentru efectuarea măsurărilor respective, conform instrucțiunilor furnizorului, metodelor de măsurare și reglementărilor aplicabile.

În cazurile specificate de legislația metrologică în vigoare, personalul din activitatea de metrologie trebuie să posede atestarea necesară.

Art. 14. — Se interzice utilizarea echipamentelor de măsurare care nu sunt identificate din punct de vedere al stării de verificare, potrivit sistemului propriu, precum și a celor neconforme sau care nu au fost reconfirmate metrologic.

Art. 15. — Activitatea de metrologie va fi supusă unei evaluări periodice, prin audit intern sau extern, în funcție de volumul și de complexitatea acestei activități, precum și în funcție de categoria de importanță a construcțiilor la care se aplică.

Art. 16. — În funcție de volum și de complexitate, activitatea de metrologie se va organiza tehnic și administrativ și va fi coordonată de personal tehnic corespunzător.

CAPITOLUL IV

Obligații și răspunderi

Art. 17. — Persoanele juridice și fizice implicate în activitatea de construcții, care utilizează în activitatea desfășurată echipamente de măsurare — investitori, proprietari sau utilizatori, proiectanți, experți tehnici, executanți —, au următoarele obligații și răspunderi:

a) să se asigure că unitatea care prestează serviciile respectă prevederile prezentului regulament;

b) să stabilească, prin contract, obligațiile și răspunderile fiecărei părți privind toate condițiile referitoare la echipamentele de măsurare utilizate la măsurările respective — manipulare, depozitare, securitate, condiții de mediu, accese;

c) să asigure evidența documentelor care permit traseabilitatea măsurărilor respective.

Art. 18. — Persoanele juridice și fizice care desfășoară activitate de metrologie proprie au următoarele obligații și răspunderi:

a) să asigure organizarea tehnică și administrativă și mijloacele necesare pentru realizarea activităților, conform prezentului regulament;

b) să asigure personalul corespunzător, precum și instruirea și atestarea acestuia, după caz;

c) să întocmească și să țină la zi documentele și înregistrările privind activitatea de metrologie, conform prevederilor din reglementările legale aplicabile;

d) să evalueze, periodic, activitatea de metrologie și să ia măsurile necesare pentru desfășurarea corespunzătoare a acesteia.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 19. — Biroul Român de Metrologie Legală și organele sale teritoriale, prin personal propriu împuternicit, exer-

cită controlul metrologic al statului asupra echipamentelor de măsură utilizate în domeniul construcțiilor, care sunt precizate în Lista oficială a mijloacelor de măsurare supuse obligatoriu controlului metrologic al statului, în conformitate cu atribuțiile care le revin.

Art. 20. — Urmărirea aplicării și controlul respectării prezentului regulament se fac de către personalul împuternicit în acest scop din cadrul Inspecției de stat în construcții, urbanism, lucrări publice și amenajarea teritoriului.

Pentru echipamentele de măsurare nesupuse controlului metrologic al statului, la solicitare, Biroul Român de Metrologie Legală poate participa la controlul efectuat de personalul împuternicit din cadrul Inspecției de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului.

Art. 21. — Nerespectarea prevederilor prezentului regulament atrage răspunderi și sancțiuni contravenționale sau penale, după caz, conform legilor în vigoare.

ANEXA Nr. 2

REGULAMENT

privind conducerea și asigurarea calității în construcții

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — Conducerea și asigurarea calității constituie o componentă principală a sistemului calității în construcții și reprezintă o parte semnificativă a funcției generale de conducere dintr-o unitate.

Conducerea și asigurarea calității în construcții stabilesc și transpun în fapt politica în domeniul calității, prin activități prestabilite și sistematice, destinate să prevină noncalitatea, să asigure realizarea, atestarea și garantarea calității cerute prin reglementări tehnice și clauze contractuale, în condiții raționale de cost și termen, și să ofere încredere în capacitatea agentului economic sau a persoanei juridice respective.

Art. 2. — Prezentul regulament stabilește cadrul normativ general, principalele elemente de conținut și metodologice pentru elaborarea, aplicarea și dezvoltarea conducerii și asigurării calității în construcții, având în vedere standardele aplicabile, adaptate la specificul construcțiilor.

Art. 3. — Prevederile prezentului regulament se adresează tuturor persoanelor juridice sau fizice implicate în procesul de concepere, realizare, exploatare și postutilizare a construcțiilor: investitori, proprietari, unități de cercetare, de proiectare, fabricanți și furnizori de produse și servicii pentru construcții, executanți de lucrări de construcții și utilizatori ai construcțiilor, care sunt obligați să asigure, prin conducerea și asigurarea calității, obținerea și menținerea, pe întreaga durată de existență a construcțiilor, a unui nivel minim de calitate aferent cerințelor stabilite de legea privind calitatea în construcții.

Art. 4. — Conducerea și asigurarea calității în construcții se aplică, în funcție de categoria de importanță a construcțiilor sau de complexitatea și de importanța unor lucrări, astfel:

a) prin sistemul calității, definit și documentat pe baza principiilor și recomandărilor din standardele SR EN ISO seria 9000, adaptate specificului construcțiilor, pentru:

(i) construcții având categoria de importanță excepțională sau deosebită;

(ii) construcții având categoria de importanță normală, finanțate de la bugetul de stat;

(iii) construcții având categoria de importanță normală, finanțate din alte surse, dacă aceasta este cerută prin contract;

b) prin planul calității, întocmit și aplicat pentru anumite lucrări sau construcții având categoria de importanță normală;

c) prin îndeplinirea atribuțiilor responsabilului tehnic cu execuția, atestat, în cadrul unei organizări corespunzătoare

a activității executantului, pentru construcții având categoria de importanță redusă.

Conducerea și asigurarea calității în construcții se aplică de către proprietari și/sau utilizatori, pentru etapele de exploatare și postutilizare a construcțiilor, în cazurile prevăzute la lit. a)(i). Pentru celelalte cazuri, în aceste etape ale existenței construcțiilor, se aplică prevederile Regulamentului privind urmărirea comportării în exploatare, intervențiile în timp și postutilizarea construcțiilor.

Categoriile de importanță a construcțiilor sunt cele prevăzute în Regulamentul privind stabilirea categoriei de importanță a construcțiilor.

Art. 5. — Pentru agenții economici implicați în activitatea de realizare a construcțiilor se recomandă ca aplicarea conducerii și asigurării calității în construcții să fie însoțită și de obținerea certificării profesionale, atestată pentru domeniile de specialitate ale obiectului lor de activitate.

Art. 6. — Agenții economici și persoanele juridice care aplică sistemul calității pe baza standardelor SR EN ISO seria 9000, precum și beneficiarii contractelor încheiate cu aceștia pot solicita certificarea sistemului respectiv de către organisme de certificare acreditate în acest scop.

Art. 7. — Termenii specifici utilizați în prezentul regulament sunt definiți în Glosarul de termeni privind sistemul calității în construcții.

CAPITOLUL II

Elemente de conținut și metodologice ale conducerii și asigurării calității în construcții

Art. 8. — Conducerea și asigurarea calității în construcții comportă stabilirea următoarelor elemente principale:

- datele de intrare;
- elementele principale de conținut;
- elementele metodologice privind aplicarea și dezvoltarea sistemului;
- documente și înregistrări.

Conținutul și dezvoltarea elementelor menționate mai sus diferă în funcție de specificul activităților din unitățile implicate.

Datele de intrare

Art. 9. — Datele de intrare pentru conducerea și asigurarea calității în construcții sunt concretizate prin:

a) documente privind obiectul de activitate, organizarea și resursele agentului economic sau ale persoanei juridice respective;

b) documentele privind cerințele de calitate ale clienților, precum și cele prevăzute în reglementările tehnice aplicabile — documente contractuale, documentația tehnică de proiectare.

Detalierea și explicitarea nivelului de calitate privind cerințele menționate trebuie asigurate în vederea stabilirii datelor de intrare.

Elementele principale de conținut

Art. 10. — Conducerea și asigurarea calității în construcții cuprind următoarele elemente principale de conținut:

- programul de asigurare a calității;
- organizarea aferentă sistemului;
- condițiile referitoare la sistemul calității, aplicabile.

Aceste elemente se elaborează, se aplică și se actualizează continuu de către agenții economici și persoanele juridice implicate.

Art. 11. — Programul de asigurare a calității stabilește dispozițiile specifice, directoare pentru definirea și obținerea calității, precizând obiectivele, regulile de operare, resursele și secvențele activităților legate de calitate.

Acest program poate fi elaborat și aplicat de agenții economici sau de persoanele juridice atât cu referire la elementele interne ale conducerii și asigurării calității — politică, conducere, strategie, organizare —, cât și pentru asigurarea externă a calității, potrivit contractelor încheiate între părți, precum și pentru evaluarea de către o secundă parte — client — sau certificarea, printr-o terță parte — organism de certificare —, a conducerii și asigurării calității, aplicate.

Art. 12. — Programul de asigurare a calității este concretizat prin următoarele documente principale:

a) manualul calității, care poate diferi în ceea ce privește gradul de detaliere și formatul, pentru a corespunde necesităților agentului economic sau ale persoanei juridice. Acesta poate fi alcătuit din mai multe documente. În funcție de obiectul manualului, se poate utiliza un calificativ, spre exemplu „manual de asigurare a calității”, „manual de management al calității”;

b) proceduri, care sunt:

- procedurile sistemului, care detaliază condițiile referitoare la sistemul calității;
- procedurile tehnice de execuție sau de proces, care includ planuri de control al calității;
- proceduri administrative;
- planul de control al calității.

În anumite cazuri mai deosebite — lucrări de investiții — construcții importante, utilizare de produse noi sau procese și procedee de execuție speciale — beneficiarii investitori pot solicita, prin contract, elaborarea și aplicarea de către furnizorii de produse sau de către constructorii executanți de lucrări a unor planuri ale calității, pentru acele cazuri. Planurile calității se stabilesc în concordanță cu programele de asigurare a calității ale beneficiarilor și în corelare cu manualele și cu procedurile privind calitatea ale furnizorilor sau ale executanților respectivi.

Art. 13. — În situația în care sistemul calității, aplicat pe baza standardelor SR EN ISO seria 9000, nu este certificat, documentele principale ale sistemului vor fi avizate de către specialiști sau organisme agreeate de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului sau certificate de către un organism de acreditare, în următoarele cazuri:

- pentru participarea la licitații;
- pentru construcții având categoria de importanță excepțională sau deosebită;
- pentru construcțiile finanțate din fondurile statului;
- pentru alte cazuri în care aceste documente pot fi opozabile.

Art. 14. — Organizarea aferentă conducerii și asigurării calității în construcții, integrată în sistemul general de organizare și funcționare a agentului economic sau a persoanei juridice, trebuie să cuprindă:

- definirea politicii privind calitatea, a obiectivelor, a metodelor de conducere și a responsabilităților privind implementarea și funcționarea conducerii și asigurării calității;
- identificarea problemelor reale sau potențiale în materie de calitate, stabilirea de soluții pentru rezolvarea lor și urmărirea aplicării acestora;

— organizarea, investirea cu autoritatea și cu competențele necesare și asigurarea independenței compartimentelor și a personalului de asigurare a calității și de control al calității;

— asigurarea mijloacelor și resurselor adecvate pentru aplicarea politicii calității și realizarea obiectivelor acesteia;

— formarea și instruirea personalului implicat în asigurarea și controlul calității;

— analizarea periodică, de către conducerea unității, a conducerii și asigurării calității sub aspectul eficacității și satisfacerii cerințelor specificate.

Art. 15. — Condițiile referitoare la sistemul calității, aplicat pe baza standardelor SR EN ISO seria 9000, corelate cu celelalte elemente ale acestui sistem, față de care se stabilesc cerințele specifice ale diferitelor modele de asigurare a calității, sunt următoarele:

- responsabilitatea managementului — analiza sistemului;
- sistemul calității — documente;
- analiza contractului;
- controlul proiectării;
- controlul documentelor și al datelor;
- aprovizionarea;
- controlul produsului furnizat de client;
- identificarea și trasabilitatea produsului (lucrării);
- controlul proceselor;
- inspecții (control) și încercări;
- controlul echipamentelor de inspecție, măsurare și încercare;

— stadiul inspecțiilor (controlului) și al încercărilor;

— controlul produsului (lucrării) neconform;

— acțiunile corective și preventive;

— manipularea, depozitarea, ambalarea, conservarea și livrarea;

— controlul înregistrărilor calității;

— auditurile interne ale calității;

— instruirea;

— service și urmărirea comportării lucrărilor;

— tehnicile statistice.

În cadrul sistemului calității, elaborat și aplicat de către agenții economici și persoanele juridice, se rețin acele condiții referitoare la sistemul calității care corespund modelului de asigurare a calității adoptat conform art. 19 și care sunt specifice etapei și activităților ce fac obiectul contractelor încheiate: proiectare, fabricație, execuție.

În cazul etapelor de exploatare și postutilizare, dintre condițiile referitoare la sistemul calității se selectează cele care corespund prevederilor și reglementărilor aplicabile acestor etape.

Condițiile referitoare la sistemul calității, prevăzute la alin. 1, vor fi adaptate specificului activităților și lucrărilor efectuate, prin proceduri de sistem, proceduri administrative sau, după caz, proceduri/instrucțiuni tehnice specifice.

Elementele metodologice privind aplicarea și dezvoltarea sistemului calității aplicat pe baza standardelor SR EN ISO seria 9000

Art. 16. — Aplicarea sistemului calității, pe baza standardelor SR EN ISO seria 9000, și dezvoltarea elementelor de conținut ale acestuia, de către agenții economici și persoanele juridice implicate, participante la activitățile din cadrul diferitelor etape ale realizării și exploatării construcțiilor, se efectuează în mod diferențiat.

Art. 17. — Diferențierea în aplicarea sistemului calității aplicat pe baza standardelor SR EN ISO seria 9000, care se reflectă în obiectivele și organizarea acestui sistem, adoptate de către agenții economici și persoanele juridice implicate, este evidențiată prin:

a) cerințele de asigurare a calității, corespunzătoare organizării și capacității acestora de a cuprinde cât mai bine condițiile referitoare la sistemul calității;

b) categoria de importanță a majorității construcțiilor ce formează obiectul de activitate al acestora și factorii specifici care caracterizează acele construcții.

Art. 18. — Modelele de asigurare a calității constituie ansambluri selecționate de elemente și condiții corelate ale sistemului calității, care, combinate în mod adecvat și

aplicate de către unitățile implicate, le conferă acestora aptitudinea funcțională sau organizatorică necesară pentru a putea răspunde cerințelor de asigurare a calității, aferente majorității obiectelor de construcții contractate în condiții avantajoase pentru părțile contractante.

Art. 19. — În domeniul construcțiilor se aplică trei modele, notate cu 1, 2 și 3, reprezentând niveluri distincte de asigurare a calității, corespunzătoare standardelor SR EN ISO seria 9001; SR EN ISO seria 9002 sau SR EN ISO seria 9003, diferențiate între ele, în principal, prin numărul și conținutul cerințelor de asigurare a calității față de elementele și condițiile referitoare la sistemul calității, luate în considerare, care descresc de la modelul 1, cel mai complex și mai pretențios, spre modelul 3, mai simplu și mai puțin pretențios în ceea ce privește numărul și nivelul cerințelor și al condițiilor.

Art. 20. — Între categoria de importanță a construcțiilor și modelele de asigurare a calității se recomandă respectarea corespondenței din următorul tabel:

Categoria de importanță a construcției:	Modelul de asigurare a calității:
excepțională (A)	modelul 1 sau reglementare specială
deosebită (B)	modelul 1 sau 2
normală (C)	modelul 2 sau 3
redușă (D)	modelul 3 (opțional)

Art. 21. — Încadrarea într-o categorie de importanță a construcțiilor, respectiv selectarea modelului de asigurare a calității adecvat pentru produse, obiecte de construcții sau părți ale acestora, precum și pentru activitățile de realizare și, după caz, de exploatare, aferente, se stabilesc în etapa de proiectare, pentru construcții noi, sau la proiectarea lucrărilor de intervenție, pentru construcții existente, în acord cu investitorul sau cu proprietarul.

Documente și înregistrări

Art. 22. — Elaborarea și aplicarea sistemului calității în construcții sunt fundamentate și definite prin următoarele documente principale, întocmite, ținute la zi și revizuite periodic:

- documente privind datele de intrare ale sistemului, care cuprind nivelurile de calitate cerute în diferite etape și activități ale procesului de concepție-realizare-exploatare;
- documente ale programului de asigurare a calității;
- documente și înregistrări privind calitatea:
 - certificate de calitate, buletine de încercări, certificate de conformitate a calității produselor, procese-verbale de recepție pentru produsele procurate;
 - procese-verbale de control, rapoarte de verificare și analizare, procese-verbale de avizare pentru lucrări și documentațiile tehnice de proiectare;
 - procese-verbale de lucrări ascunse, ca și pentru fazele determinante — puncte de oprire — și de recepții parțiale, rapoarte de control și verificare privind calitatea, procese-verbale de recepție pentru lucrări de construcții executate;
 - rapoarte privind neconformitățile și rapoarte de acțiuni corective și preventive;
 - planuri și rapoarte de audit, analizarea și evaluarea sistemului;
 - rapoarte privind costuri referitoare la asigurarea calității;
- diverse alte documente referitoare la calitate, spre exemplu: rapoarte tehnice, informări, dări de seamă periodice.

Planuri ale calității

Art. 23. — Planul calității este documentul care precizează practicile, resursele și succesiunea activităților specifice referitoare la calitate, relevante pentru o anumită lucrare sau construcție.

Planul calității trebuie să asigure interfețele dintre persoanele juridice și fizice implicate în conceperea, realizarea și, după caz, în exploatarea construcției respective.

Art. 24. — Planul calității se întocmește, pentru obținerea obiectivelor privind calitatea, în următoarele situații:

- ca parte a sistemului calității, pentru anumite lucrări sau construcții, în care caz se face referire la manualul

calității și la procedurile documentate ale sistemului, suplimentate, după caz, cu cele specifice lucrărilor respective;

- ca document de sine stătător, atunci când agentul economic sau persoana juridică implicată nu are implementat sistemul calității aplicat pe baza standardelor SR EN ISO seria 9000, în care caz vor fi elaborate și procedurile necesare aplicării acestui plan.

Art. 25. — Planul calității are în vedere condițiile referitoare la sistemul calității, precizate la art. 15, aplicabile, forma și nivelul de detaliere fiind adaptate la cerințele privind construcția respectivă, complexitatea lucrărilor și persoanele juridice și fizice implicate.

CAPITOLUL III

Atribuții, obligații, răspunderi

Art. 26. — Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului are următoarele atribuții:

- de a asigura coordonarea aplicării conducerii și asigurării calității în construcții, în corelare cu celelalte componente ale sistemului calității, instituit prin Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, prin organizarea Consiliului pentru calitate în construcții;

- de a stabili și a aproba structura de organizare, documentele de constituire și normele metodologice necesare pentru:

- acreditarea organismelor de certificare, calificare sau atestare, după caz, pentru sisteme de calitate, produse pentru construcții, agenți economici din construcții și personal de specialitate;

- agrearea de persoane juridice și fizice pentru proiectare, consultanță, evaluare și instruire în domeniul sistemului calității în construcții;

- de a elabora, a aproba și a publica ghidul tehnic explicativ privind aplicarea conducerii și asigurării calității în construcții pentru uzul persoanelor juridice și fizice interesate: producători, furnizori, investitori, proiectanți, proprietari, utilizatori.

Art. 27. — Agenții economici și persoanele juridice participante la activitățile de concepere, realizare, exploatare și postutilizare a construcțiilor răspund de îndeplinirea următoarelor obligații principale, referitoare la conducerea și la asigurarea calității:

- obținerea certificării privind calificarea agentului economic, după caz;

- elaborarea și aplicarea diferențiată a conducerii și asigurării calității, potrivit specificului activităților desfășurate, categoriei de importanță și naturii construcțiilor, în condițiile precizate la art. 4;

- luarea măsurilor necesare pentru încadrarea compartimentelor cu atribuții privind calitatea cu personalul calificat necesar, prin:

- pregătirea și instruirea personalului, punându-se accentul pe însușirea motivației pentru calitate și pe efectuarea autocontrolului;

- asigurarea autorizării șefului compartimentului de control tehnic al calității și a diriginților de șantier, de către Inspectia de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 28. — Urmărirea aplicării și controlul respectării prevederilor prezentului regulament de către agenții economici și persoanele juridice implicate, sub aspectul existenței și aplicării conducerii și asigurării calității în construcții, se fac de către Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului prin Inspectia de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului.

Art. 29. — Încălcarea dispozițiilor prezentului regulament atrage răspunderi și sancțiuni contravenționale și/sau penale, conform legilor în vigoare.

Art. 30. — Finanțarea activităților legate de introducerea și funcționarea conducerii și asigurării calității în construcții se face de către fiecare agent economic și persoană juridică, din fondurile curente aferente desfășurării activităților de bază.

REGULAMENT

privind stabilirea categoriei de importanță a construcțiilor

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — Prezentul regulament are ca obiect stabilirea modului de încadrare în categorii de importanță a construcțiilor, în scopul aplicării diferențiate a sistemului calității, conform legii.

Art. 2. — Construcțiile reprezintă lucrările concepute și executate pentru îndeplinirea unor funcții economico-sociale sau ecologice. Ele sunt caracterizate, de regulă, în raport cu necesitatea de adaptare la condițiile locale de teren și de mediu, cu durata mare de utilizare, cu volumul important de muncă și de materiale înglobate.

Art. 3. — Prevederile prezentului regulament se aplică tuturor construcțiilor noi sau existente.

Art. 4. — Construcțiile se încadrează, după importanța lor, în următoarele categorii:

- a) de importanță globală, denumite *categorii de importanță*, care privesc întreaga construcție, sub toate aspectele;
- b) de importanță specifice, denumite *clase de importanță*, care privesc întreaga construcție sau părți ale acesteia, sub anumite aspecte.

CAPITOLUL II

Categorii de importanță

Art. 5. — Categoriile de importanță a construcțiilor se stabilesc în conformitate cu metodologia aprobată de către Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, pentru realizarea de niveluri de calitate determinate de respectarea cerințelor, precum și pentru delimitarea obligațiilor care revin persoanelor juridice și fizice implicate, în condițiile legii, ținând seama de următoarele aspecte:

- a) implicarea vitală a construcțiilor în societate și în natură — gradul de risc sub aspectul siguranței și al sănătății;
- b) implicarea funcțională a construcțiilor în domeniul socioeconomic, în mediul construit și în natură — destinația, modul de utilizare etc.;

c) caracteristici proprii construcțiilor — complexitatea și considerentele economice.

Art. 6. — Categoriile de importanță care se stabilesc pentru construcții sunt:

- construcții de importanță excepțională (A);
- construcții de importanță deosebită (B);
- construcții de importanță normală (C);
- construcții de importanță redusă (D).

Art. 7. — Categoria de importanță se stabilește de către proiectant, la cererea investitorului, în cazul construcțiilor noi, sau a proprietarului, în cazul construcțiilor existente, atunci când este necesar, pentru lucrări de intervenții sau în alte cazuri.

Pentru fiecare construcție se stabilește o singură categorie de importanță și aceasta va fi înscrisă în toate documentele tehnice privind construcția: autorizația de construire, proiectul de execuție, cartea tehnică a construcției, documentele de asigurare.

Clase de importanță

Art. 8. — Clasele de importanță se stabilesc prin reglementări tehnice și au la bază criterii specifice.

Art. 9. — Clasele de importanță se corelează cu categoriile de importanță de către proiectant, la construcțiile noi, și/sau de către expertul tehnic atestat, la construcțiile existente, în scopul stabilirii condițiilor de aplicare a componentelor sistemului calității.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 10. — Categoria și clasa de importanță stabilite pentru o construcție nu se vor modifica decât la schimbarea destinației sau în alte condiții care impun aceasta, prin documentații motivate.

Art. 11. — Investitorii sau proprietarii pot să prevadă prin clauze contractuale cu proiectanții cerințe superioare celor corespunzătoare categoriei sau clasei de importanță a construcției.

REGULAMENT

privind urmărirea comportării în exploatare, intervențiile în timp și postutilizarea construcțiilor

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Urmărirea comportării în exploatare, intervențiile în timp și postutilizarea construcțiilor sunt componente ale sistemului calității în construcții.

Obiectul urmăririi comportării în exploatare a construcțiilor și al intervențiilor în timp este evaluarea stării tehnice a construcțiilor și menținerea aptitudinii la exploatare pe toată durata de existență a acestora.

Art. 2. — Prezentul regulament stabilește cadrul general pentru desfășurarea activităților privind urmărirea comportării în exploatare, intervențiile în timp și postutilizarea construcțiilor, se aplică tuturor categoriilor de construcții și este obligatoriu pentru toate persoanele juridice și persoanele fizice implicate: investitori, proiectanți, executanți, proprietari, administratori, utilizatori.

Art. 3. — Urmărirea comportării în exploatare a construcțiilor, intervențiile în timp și postutilizarea construcțiilor reprezintă acțiuni distincte, complementare, astfel:

- a) urmărirea comportării în exploatare a construcțiilor se face în vederea depistării din timp a unor degradări care conduc la diminuarea aptitudinii la exploatare;

b) intervențiile în timp asupra construcțiilor se fac pentru menținerea sau îmbunătățirea aptitudinii la exploatare;

c) postutilizarea construcțiilor cuprinde activitățile de desființare a construcțiilor în condiții de siguranță și de recuperare eficientă a materialelor și a mediului.

Toate aceste acțiuni se realizează prin grija proprietarului.

Art. 4. — Termenii specifici utilizați în prezentul regulament sunt definiți în Glosarul de termeni privind sistemul calității în construcții.

CAPITOLUL II

Urmărirea comportării în exploatare a construcțiilor

Art. 5. — Urmărirea comportării în exploatare a construcțiilor se face prin:

- urmărirea curentă;
- urmărirea specială.

Modalitățile de efectuare a urmăririi curente sau a urmăririi speciale — perioade, metode, caracteristici și parametri urmăriți — se stabilesc de către proiectant sau expert, în funcție de categoria de importanță a construcțiilor și de alte caracteristici ale acestora și se includ în cartea tehnică a construcțiilor, care va cuprinde, de asemenea, și rezultatele consemnate ale acestor activități.

Art. 6. — Urmărirea curentă este o activitate sistematică de observare a stării tehnice a construcțiilor, care, corelată cu activitatea de întreținere, are scopul de a menține aptitudinea la exploatare a acestora.

Urmărirea curentă se efectuează, pe toată durata de existență, asupra tuturor construcțiilor, conform legii.

Art. 7. — Urmărirea curentă se realizează prin examinare vizuală directă și cu mijloace simple de măsurare, în conformitate cu prevederile din cartea tehnică și din reglementările tehnice specifice, pe categorii de lucrări și de construcții.

Activitățile de urmărire curentă se efectuează de către personal propriu sau prin contract cu persoane fizice având pregătire tehnică în construcții, cel puțin de nivel mediu.

Art. 8. — Urmărirea specială cuprinde investigații specifice regulate, periodice, asupra unor parametri ce caracterizează construcția sau anumite părți ale ei, stabiliți din faza de proiectare sau în urma unei expertizări tehnice.

Urmărirea specială se instituie la cererea proprietarului sau a altor persoane juridice sau fizice interesate, precum și pentru construcții aflate în exploatare, cu evoluție periculoasă sau care se află în situații deosebite din punct de vedere al siguranței.

Art. 9. — Urmărirea specială se realizează, pe o perioadă stabilită, pe baza unui proiect sau a unei proceduri specifice, de către personal tehnic de specialitate atestat.

Urmărirea specială nu conduce la întreruperea efectuării urmăririi curente.

Art. 10. — La constatarea, în cursul activităților de urmărire curentă sau specială, a unor situații care depășesc limitele stabilite sau se consideră că pot afecta exploatarea în condiții de siguranță a construcției, proprietarul este obligat să solicite expertizarea tehnică.

Obligații și răspunderi privind urmărirea comportării în exploatare a construcțiilor

Art. 11. — Investitorii au următoarele obligații și răspunderi:

a) stabilesc, împreună cu proiectantul, acele construcții care se supun urmăririi speciale, asigură întocmirea proiectului și predarea lui proprietarilor, înștiințând despre aceasta și Inspectia de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului;

b) comunică proprietarilor care preiau construcțiile obligațiile care le revin în cadrul urmăririi speciale.

Art. 12. — Proprietarii au următoarele obligații și răspunderi:

a) răspund de activitatea privind urmărirea comportării în exploatare a construcțiilor, sub toate formele; asigură, după caz, personalul necesar; comandă expertizarea construcțiilor în cazurile prevăzute la art. 10, comandă proiectul de urmărire specială și comunică instituirea urmăririi speciale la Inspectia de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului;

b) stipulează, în contracte, îndatoririle ce decurg cu privire la urmărirea comportării în exploatare a acestora, la înstrăinarea sau la închirierea construcțiilor.

Art. 13. — Proiectanții au următoarele obligații și răspunderi:

a) stabilesc, împreună cu investitorii și/sau cu proprietarii, acele construcții care sunt supuse urmăririi speciale;

b) elaborează, pe bază de contract cu proprietarul, documentațiile tehnice pentru urmărirea curentă și proiectul de urmărire specială.

Art. 14. — Executanții au obligația să efectueze urmărirea curentă a construcțiilor pe care le execută, să monteze conform proiectului și să protejeze dispozitivele pentru urmărirea specială, până la recepția construcțiilor, după care le vor preda proprietarului.

Art. 15. — Administratorii și utilizatorii răspund de realizarea obligațiilor contractuale stabilite cu proprietarul privind activitatea de urmărire a comportării în exploatare a construcțiilor.

Art. 16. — Persoanele care efectuează urmărirea curentă și urmărirea specială, denumite *responsabili cu urmărirea comportării construcțiilor*, au următoarele obligații și răspunderi:

a) să cunoască toate detaliile privind construcția și să țină la zi cartea tehnică a construcției, inclusiv jurnalul evenimentelor;

b) să efectueze urmărirea curentă, iar pentru urmărirea specială să supravegheze aplicarea programelor și a proiectelor întocmite în acest sens;

c) să sesizeze proprietarul sau administratorului situațiile care pot determina efectuarea unei expertizări tehnice.

CAPITOLUL III

Intervențiile în timp asupra construcțiilor

Art. 17. — Intervențiile în timp asupra construcțiilor au ca scop:

— menținerea fondului construit la nivelul necesar al cerințelor;

— asigurarea funcțiunilor construcțiilor, inclusiv prin extinderea sau modificarea funcțiunilor inițiale ca urmare a modernizării.

Lucrările de intervenție sunt:

a) lucrări de întreținere, determinate de uzura sau de degradarea normală și care au ca scop menținerea stării tehnice a construcțiilor;

b) lucrări de refacere, determinate de producerea unor degradări importante și care au ca scop menținerea sau îmbunătățirea stării tehnice a construcțiilor;

c) lucrări de modernizare, inclusiv extinderi, determinate de schimbarea cerințelor față de construcții sau a funcțiunilor acestora și care se pot realiza cu menținerea sau îmbunătățirea stării tehnice a construcțiilor.

Art. 18. — Lucrările de întreținere constau în efectuarea, periodic, a unor remedieri sau reparări ale părților vizibile ale elementelor de construcție — finisaje, straturi de uzură, straturi și învelitori de protecție — sau ale instalațiilor și echipamentelor, inclusiv înlocuirea unor piese uzate.

Art. 19. — Lucrările de refacere și de modernizare au la bază următoarele principii:

a) soluțiile se stabilesc numai după cunoașterea stării tehnice a construcțiilor, inclusiv a cauzelor care au produs degradări, dacă este cazul, ca rezultat al expertizării tehnice;

b) soluțiile vor avea în vedere interdependența dintre construcție — partea existentă — și lucrările noi care se vor executa atât pe ansamblu, cât și local;

c) aplicarea soluției preconizate impune verificarea permanentă a stării fizice în detaliu a construcției, pentru confirmarea ipotezelor avute în vedere la proiectarea lucrărilor de intervenție;

d) condițiile deosebite de lucru impun o atenție sporită privind asigurarea calității lucrărilor.

Art. 20. — Lucrările de refacere se realizează prin remediere, reparare sau consolidare, pe bază de proiect, întocmit potrivit principiilor prevăzute la art. 19 și verificat conform prevederilor legale.

În unele situații, în care construcțiile sunt grav afectate, dacă înainte de lucrările de refacere sunt necesare lucrări de sprijiniri provizorii, acestea vor fi executate, de asemenea, pe baza unui proiect, întocmit de către expert sau de către proiectant, în urma analizării situației.

Art. 21. — Lucrările de modernizare se realizează, de regulă, prin reconstrucție, putând interveni și reparări sau consolidări, pe baza unui proiect întocmit și verificat conform prevederilor legale.

Obligații și răspunderi privind intervențiile în timp asupra construcțiilor

Art. 22. — Proprietarii au următoarele obligații și răspunderi:

a) asigură efectuarea lucrărilor de întreținere pentru a preveni apariția unor deteriorări importante;

b) asigură realizarea proiectelor pentru lucrări de refacere sau de modernizare și verificarea tehnică a acestora;

c) asigură realizarea formelor legale pentru executarea lucrărilor și verifică, pe parcurs și la recepție, calitatea acestora, direct sau prin diriginți de șantier autorizați.

Art. 23. — Proiectanții au următoarele obligații și răspunderi:

a) elaborează, pe baza comenzii proprietarului, proiecte pentru lucrări de intervenții asupra construcțiilor, în conformitate cu prevederile legale;

b) elaborează caiete de sarcini și instrucțiuni speciale pentru lucrările de intervenții, anexe la proiectele elaborate de ei în acest scop, care se introduc în cartea tehnică a construcției.

Art. 24. — Executanții lucrărilor de intervenții asupra construcțiilor au obligația să respecte prevederile din proiectele elaborate în acest scop, luând toate măsurile pentru asigurarea calității lucrărilor.

Art. 25. — Utilizatorii construcțiilor au obligația să asigure efectuarea la timp a sarcinilor ce le revin în cadrul activității de intervenții în timp asupra construcțiilor, în baza contractelor încheiate cu proprietarii.

CAPITOLUL IV

Postutilizarea construcțiilor

Art. 26. — Declanșarea activităților din etapa de postutilizare a unei construcții începe o dată cu inițierea acțiunii pentru desființarea acelei construcții, care se face:

a) la cererea proprietarului;

b) la cererea administratorului construcției, cu acordul proprietarului;

c) la cererea autorităților administrației publice locale, în cazurile în care:

— construcția a fost executată fără autorizație de construire;

— construcția nu prezintă siguranță în exploatare și nu poate fi reabilitată din acest punct de vedere;

— construcția prezintă pericol pentru mediul înconjurător și nu poate fi reabilitată pentru a se elimina acest pericol;

— cerințele de sistematizare pentru utilitate publică impun necesitatea desființării construcției.

Art. 27. — La construcțiile proprietate publică, decizia de declanșare a activităților din etapa de postutilizare va fi luată în baza unui studiu de fezabilitate, ținându-se seama de cazurile prevăzute la art. 26, din care să rezulte necesitatea, oportunitatea și eficiența economică a acțiunii. Studiul respectiv va trebui să fie aprobat potrivit legii.

Art. 28. — Desfășurarea activităților și lucrărilor din etapa de postutilizare a construcțiilor se efectuează pe baza unei documentații tehnice și a unei autorizații de desființare, eliberată de autoritățile competente, conform legii.

Art. 29. — Elaborarea documentației tehnice aferente lucrărilor de desființare și executarea lucrărilor respective se efectuează de agenții economici cu activitate în construcții.

Art. 30. — Documentația tehnică aferentă lucrărilor din etapa de postutilizare a construcțiilor va cuprinde:

— planul de amplasare a construcțiilor — poziție, dimensiuni, orientare, vecinătăți —, cu indicarea construcției sau a părților de construcție ce urmează a fi demolate;

— planuri sau relevee, din care să rezulte destinația, alcătuirea construcției și funcțiunile acesteia: planuri ale tuturor nivelurilor, secțiuni, fațade, planurile instalațiilor interioare, întocmite la o scară convenabilă;

— planurile racordurilor la utilitățile exterioare — apă, canal, energie electrică, energie termică, gaze, telefon;

— planurile de asigurare și refacere a continuității utilităților exterioare pentru vecinătăți, care ar trebui, eventual, să fie întrerupte la demolarea construcțiilor;

— condiții tehnice de calitate;

— detalierea și precizarea fazelor activităților și lucrărilor;

— proceduri tehnice pentru executarea lucrărilor de demontare și demolare, cuprinzând descrierea detaliată a soluțiilor tehnice adoptate, a tuturor operațiunilor necesare și măsuri de protecție a muncii;

— recomandări — la construcțiile proprietate publică — privind modul de recondiționare a produselor și a elemen-

telor de construcție, recuperate cu ocazia demontării și demolării;

— recomandări pentru evacuarea și transportul deșeurilor nefolosibile și nereciclabile în zonele de reintegrare în natură;

— măsuri pentru protecția mediului înconjurător, în zona de demolare a construcțiilor și în zonele de evacuare a deșeurilor;

— devizul lucrărilor de demolare, de reciclare și de utilizare a materialelor rezultate.

Documentația tehnică pentru lucrările de postutilizare a construcțiilor trebuie verificată de specialiștii verficatori de proiecte atestați. De asemenea, vor fi expertizate din punctul de vedere al rezistenței și stabilității clădirile învecinate care pot fi afectate de demolare.

Art. 31. — Dezafectarea construcției cuprinde următoarele faze:

— încetarea activităților din interiorul construcției;

— suspendarea utilităților;

— asigurarea continuității instalațiilor tehnico-edilitare pentru vecinătăți;

— evacuarea din construcție a inventarului mobil: obiecte de inventar, mobilier, echipamente.

Art. 32. — Demontarea și demolarea construcției cuprind următoarele faze:

— dezechiparea construcției prin desfacerea și demontarea elementelor de instalații funcționale, de finisaj și izolații;

— demontarea părților și a elementelor de construcție;

— demolarea părților de construcție nedemontabile — zidării, structuri de rezistență —, inclusiv a fundației construcției;

— dezmembrarea părților și elementelor de construcție și a instalațiilor demontate, recuperarea componentelor și a produselor refolosibile și sortarea lor pe categorii;

— transportul deșeurilor nefolosibile și nereciclabile în zonele destinate pentru utilizarea ca materii brute sau pentru reintegrarea în natură.

Art. 33. — Recondiționarea, reciclarea și refolosirea produselor și materialelor de construcție, rezultate din demontarea și demolarea construcțiilor proprietate publică, cuprind următoarele faze:

— recondiționarea produselor de construcție recuperate din demontare, în vederea refolosirii, prin operațiuni simple, executate în ateliere;

— reciclarea materialelor rezultate din demolare, în secții de producție specializate, prin folosirea acestor materiale ca materii prime în vederea producerii de materiale de construcții;

— pregătirea refolosirii produselor și materialelor de construcții, rezultate din recuperare, recondiționare și reciclare, prin verificarea calității acestora și prin organizarea desfacerii lor în depozite de materiale de construcții.

Art. 34. — Reintegrarea în natură a deșeurilor nefolosibile și nereciclabile cuprinde următoarele faze:

— utilizarea deșeurilor de materiale brute pentru umpluturi;

— refacerea peisajului natural în zonele de folosire a deșeurilor, prin taluzări adecvate și lucrări de protecție aferente, inclusiv refacerea stratului vegetal și a plantațiilor.

Obligații și răspunderi privind postutilizarea construcțiilor

Art. 35. — Proprietarii au următoarele obligații și răspunderi:

a) să asigure fondurile necesare pentru proiectarea și executarea lucrărilor;

b) să obțină avizele necesare și autorizația de desființare de la autoritățile competente;

c) să încredințeze executarea lucrărilor din etapa de postutilizare a construcțiilor unor persoane fizice sau juridice autorizate în construcții;

d) să urmărească respectarea condițiilor de calitate stabilite, precum și recondiționarea și reciclarea în grad cât mai ridicat a materialelor și a produselor rezultate din demontarea și demolarea construcției.

Art. 36. — Proiectanții au următoarele obligații și răspunderi:

a) să elaboreze, pe bază de contract încheiat cu proprietarii, documentația tehnică aferentă lucrărilor de demolare, reciclare și utilizare a materialelor rezultate;

b) să asigure, prin soluțiile tehnice și tehnologice de demontare și demolare adoptate, respectarea prevederilor din avize și din autorizația de desființare, a condițiilor tehnice de calitate corespunzătoare, precum și un grad cât mai ridicat de recuperare, recondiționare și reciclare a materialelor și a produselor rezultate din demontare și demolare;

c) să asigure asistența tehnică solicitată de proprietar pentru aplicarea soluțiilor din proiect.

Art. 37. — Executanții au următoarele obligații și răspunderi:

a) să înceapă executarea lucrărilor de demolare numai pe baza autorizației de desființare și a documentației tehnice verificate;

b) să respecte prevederile din documentația tehnică aferentă și din autorizația de desființare;

c) să realizeze condițiile de calitate prevăzute în documentația tehnică;

d) să instruiască personalul asupra procesului tehnologic, asupra succesiunii fazelor și operațiunilor, precum și asupra măsurilor de protecție a muncii;

e) să ia măsurile de protecție a vecinătăților, prin evitarea de transmitere a vibrațiilor puternice sau a șocurilor, a degajărilor mari de praf, precum și prin asigurarea accesului necesar la aceste vecinătăți.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 38. — Activitatea de urmărire a comportării în exploatare a construcțiilor și intervenții în timp și cea privind postutilizarea construcțiilor se vor executa cu respectarea reglementărilor tehnice în vigoare. Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului va lua măsuri pentru îmbunătățirea reglementărilor existente privind:

a) instrucțiunile-cadru pentru urmărirea comportării în exploatare și intervențiile în timp asupra construcțiilor;

b) instrucțiunile tehnice pentru urmărirea comportării în exploatare și intervențiile în timp privind diferite categorii de construcții, alcătuite din diferite materiale;

c) îndrumătoare tehnice privind metode, procedee, aparatură și echipamente specifice, recomandate pentru activitățile de urmărire a comportării în exploatare a construcțiilor și intervenții în timp asupra acestora;

d) instrucțiuni tehnice privind demolarea parțială sau totală a construcțiilor.

Art. 39. — Organele administrației publice centrale vor lua măsuri ca unitățile specializate de profil să revizuiască instrucțiunile tehnice în vigoare privind urmărirea comportării în exploatare a construcțiilor și intervenții în timp, pentru categoriile de construcții și lucrări de construcții specifice domeniului lor de activitate.

Art. 40. — Urmărirea aplicării și controlul respectării prevederilor prezentului regulament se fac de către Inspekția de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului.

Art. 41. — Finanțarea activităților prevăzute în acest regulament se face potrivit prevederilor legale.

Art. 42. — Încălcarea dispozițiilor prezentului regulament atrage răspunderi și sancțiuni contravenționale și/sau penale, conform legilor în vigoare.

ANEXA Nr. 5

REGULAMENT

privind acordul tehnic pentru produse, procedee și echipamente noi în construcții

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — Acordul tehnic este aprecierea tehnică favorabilă, concretizată într-un document scris, asupra aptitudinii la utilizare, în conformitate cu cerințele legii calității în construcții, a unor noi produse, procedee sau echipamente, denumite în continuare *produse*, pentru care nu există și nu pot fi încă elaborate standarde naționale sau alte reglementări oficiale: normative, standarde de ramură, proiecte-tip aprobate. Acordul tehnic este o componentă a sistemului calității în construcții, instituit prin lege.

Art. 2. — Prezentul regulament stabilește cadrul normativ general, principalele elemente de conținut, metodologice și de organizare privind acordul tehnic.

Art. 3. — Existența acordului tehnic, elaborat conform prevederilor prezentului regulament, constituie o condiție obligatorie pentru furnizarea și utilizarea produselor noi pentru construcții.

Produsele care provin din țări dezvoltate industrial și au la bază reglementări tehnice sau acorduri tehnice naționale vor fi tratate corespunzător în cadrul acțiunii de elaborare a acordurilor tehnice, prin luarea în considerare a prevederilor din documentele respective, cu adaptările impuse de condițiile seismice, climatice sau de altă natură din țara noastră.

Art. 4. — Acordurile tehnice se eliberează de organisme abilitate, stabilite prin prezentul regulament, la solicitarea fabricanților sau a furnizorilor împuterniciți de aceștia, la care se pot asocia și agenți economici executanți de lucrări de construcții.

Acordurile tehnice se eliberează numai pentru produse bine definite sub aspectul alcătuirii, formei și caracte-

risticilor și ale căror realizare și punere în operă pot fi asigurate de către fabricanți și executanți în condiții de garanție a menținerii în timp a caracteristicilor respective, dacă utilizarea și modul de punere în operă sunt conforme cu cele precizate de solicitanți și cuprinse în acordul tehnic.

Prin *produse pentru construcții* se înțelege produsele încorporate în construcții (inclusiv instalațiile aferente acestora), dar nu și cele încorporate în instalații și echipamente tehnologice de producție.

Art. 5. — Nu pot forma obiectul unor acorduri tehnice simple descrieri sau chiar documentații tehnice de concepție — proiecte — ale unor produse, fără a fi însoțite de rezultate și dovezi obiective ale realizării fizice, încercării și experimentării lor, care să demonstreze îndeplinirea cerințelor specificate.

Art. 6. — Acordurile tehnice nu implică nici o garanție din partea statului sau a organismelor care le-au eliberat și nici nu îi absolvează pe furnizori sau pe utilizatori de responsabilitățile ce le revin conform reglementărilor aplicabile.

Art. 7. — Produsele pentru care s-au eliberat acorduri tehnice sunt supuse și activității de certificare de conformitate, conform reglementărilor în vigoare, sistemul de certificare fiind precizat explicit în acordul tehnic.

Art. 8. — Acordurile tehnice se acordă pe o perioadă de valabilitate limitată, de regulă până la 5 ani, în funcție de natura și de gradul de noutate al produselor respective, în conformitate cu regulile de procedură stabilite.

Art. 9. — Prevederile prezentului regulament se aplică, după caz, tuturor agenților economici care fabrică, furnizează sau comercializează noi produse pentru construcții, provenite din producția internă sau din import, precum și investitorilor, proiectanților, executanților, proprietarilor și

utilizatorilor construcțiilor la care se prevede folosirea produselor respective.

Pentru recunoașterea, în țările membre ale Uniunii Europene de Acord Tehnic în construcții, a acordurilor tehnice românești, acestea trebuie să fie eliberate în condițiile precizate de acest organism european.

Art. 10. — Definițiile principalilor termeni utilizați în textul regulamentului sunt conforme cu cele din Glosarul de termeni privind sistemul calității în construcții.

CAPITOLUL II

Elemente principale de conținut ale acordului tehnic

Art. 11. — La elaborarea acordurilor tehnice se au în vedere următoarele obiective principale:

a) fundamentarea acordului tehnic prin:

— analizarea documentelor de referință ale produselor, sub aspectul definirii caracteristicilor acestora, precum și al stabilirii modului și a condițiilor de utilizare necesare satisfacerii cerințelor pentru domeniul prevăzut;

— aprecierea, pe baza cunoașterii științifice și practice — examinări, calcule, experimentări de laborator și *in situ* — a aptitudinii la utilizare și a durabilității produselor respective.

b) furnizarea, prin documentele acordului tehnic, a unei opinii autorizate și a unor informații pertinente și corecte asupra modului de fabricare, de punere în operă și de utilizare, precum și asupra comportării previzibile în exploatare a noilor produse folosite la construcțiile realizate cu acestea, care să permită persoanelor juridice și persoanelor fizice implicate să ia decizii și să-și asume responsabilități în deplină cunoștință de cauză, pentru alegerea și utilizarea produselor respective;

c) evaluarea fabricanților în ceea ce privește dotarea, experiența acestora și organizarea controlului pe fluxul de fabricație, ca premise pentru garantarea calității și constanței caracteristicilor cerute pentru produsele livrate;

d) asigurarea obiectivității și neutralității în acordarea acordului tehnic, printr-o apreciere echilibrată, ținându-se seama de interesele tuturor părților implicate;

e) promovarea progresului tehnic în construcții, în condițiile respectării cerințelor de performanță pentru construcțiile în care se folosesc produsele ce formează obiectul acordului tehnic.

Art. 12. — Documentele acordului tehnic sunt:

a) Acordul tehnic propriu-zis, care cuprinde trei părți:

— definirea succintă a produsului — descriere și identificare;

— acordul tehnic — domeniile de utilizare acceptate; aprecieri asupra produsului; condiții privind concepția, fabricarea și punerea în operă; condiții privind asigurarea calității; concluzii, durata de valabilitate;

— remarci complementare ale grupei specializate.

b) Dosarul tehnic, care cuprinde:

— documentația de referință privind produsul, inclusiv piese desenate, întocmită de solicitant și verificată de elaborator;

— documentele privind rezultatele activităților de apreciere a produsului: buletine de încercări, rapoarte privind experimentările;

— documente privind evaluarea unității producătoare, dacă este cazul;

— extrase din procesul-verbal al ședinței de deliberare a grupei specializate.

c) Anexe, după caz.

Art. 13. — La elaborarea acordurilor tehnice se va avea în vedere modul în care fabricarea și punerea în operă a produselor respective condiționează calitatea lucrărilor, astfel:

a) dacă un produs este fabricat în mai multe unități de producție ale aceleiași firme, se eliberează un singur acord tehnic acelei firme, ca titular, urmând ca gradul de extindere a evaluării prevăzute la art. 11 lit. c) să fie stabilit de grupa specializată, după caz;

b) dacă punerea în operă a produsului sau condițiile legate de o anumită lucrare condiționează calitatea lucrărilor și, deci, trebuie să facă obiectul acordului tehnic, titulari vor fi atât fabricantul sau furnizorul imputernicit de acesta, cât și executantul, cu precizarea lucrării la care se utilizează produsul, dacă este cazul, fiind necesară extinderea acordului tehnic pentru un alt executant sau, după caz, pentru o altă lucrare;

c) dacă punerea în operă a produsului se face cu mijloace tradiționale, care nu fac obiectul acordului tehnic, executantul nu este implicat în acordul tehnic, titularul având libertatea de a impune condiții acestuia.

CAPITOLUL III

Elemente metodologice și de organizare privind acordul tehnic în construcții

Art. 14. — Activitatea privind acordul tehnic în construcții este condusă de Comisia de acord tehnic în construcții, înființată pe baza prevederilor prezentului regulament, și se desfășoară în cadrul grupelor specializate ale acestei comisii și al organismelor de acord tehnic, atestate în acest scop.

Art. 15. — Activitatea privind acordul tehnic în construcții se desfășoară în conformitate cu prevederile prezentului regulament și ale documentelor interne specifice privind:

a) organizarea și funcționarea Comisiei de acord tehnic în construcții și a grupelor specializate;

b) instrumentarea solicitărilor de acord tehnic și procedurile de elaborare și acordare a acordurilor tehnice sau de schimbare a statutului acestora;

c) atestarea organismelor de acord tehnic și a grupelor specializate.

Art. 16. — Comisia de acord tehnic în construcții este alcătuită din reprezentanți ai tuturor părților interesate, având componența, numărul și modul de reprezentare stabilite în anexa la prezentul regulament.

Art. 17. — Grupele specializate, înființate prin decizia Comisiei de acord tehnic în construcții, ca formațiuni ale acesteia, se organizează pe domenii de specialitate corespunzătoare unor familii de produse.

Grupele specializate sunt alcătuite din specialiști din domeniul de specialitate aferent. Aceste grupe funcționează pe lângă organismele de acord tehnic, care sunt unități de cercetare-proiectare sau alte unități cu profil similar, atestate de Comisia de acord tehnic în construcții, pentru domeniile de specialitate corespunzătoare profilului grupelor specializate respective.

Art. 18. — Grupele specializate realizează activitățile legate de elaborarea acordurilor tehnice conform prevederilor menționate la art. 11, precum și supravegherea privind menținerea calității produselor respective și urmărirea comportării în exploatare a acestora.

Art. 19. — Acordurile tehnice se elaborează pe baza procedurilor și a ghidurilor pentru acorduri tehnice, avizate de grupele specializate, pe domenii, și aprobate de Comisia de acord tehnic în construcții.

Ghidurile pentru acorduri tehnice și alte documente normative în domeniu, elaborate în cadrul Uniunii Europene, vor putea fi folosite numai cu condiția adaptării la situațiile specifice din România, mai ales în ceea ce privește protecția antisismică și condițiile climatice.

Art. 20. — Încercările necesare pentru elaborarea acordurilor tehnice se stabilesc de grupele specializate care instrumentează solicitările de acord tehnic și se efectuează în laboratoare autorizate sau acreditate conform prevederilor legale.

În unele cazuri justificate, aprecierea aptitudinii pentru utilizare poate fi condiționată de realizarea prealabilă a unei lucrări experimentale, în condițiile stabilite de grupa specializată și precizate în avizul tehnic de experimentare elaborat de aceasta.

Art. 21. — Grupa specializată poate efectua, după caz, inspecții la producător, cu acordul acestuia, pentru a

constata condițiile de fabricație a produselor care fac obiectul solicitării de agrement tehnic.

Art. 22. — După acordarea agrementelor tehnice, în perioada de valabilitate, în statutul acestora pot interveni următoarele schimbări:

a) prelungirea valabilității, care trebuie cerută de deținător cu cel puțin 3 luni înainte de expirarea perioadei de valabilitate;

b) revizuirea agrementului tehnic, la inițiativa deținătorului — ca urmare a modificărilor aduse produsului, tehnologiei de fabricație sau domeniului de utilizare — sau a grupei specializate care l-a elaborat — ca urmare a constatării unor neconformități;

c) extinderea agrementului tehnic, care reprezintă nominalizarea și a unui alt titular sau a altui domeniu, cu acordul titularului, pentru un produs pentru care s-a elaborat un agrement tehnic;

d) suspendarea agrementului tehnic, la inițiativa grupei specializate sau la propunerea altor factori implicați, cu avizul grupei specializate și cu aprobarea Comisiei de agrement tehnic în construcții, în cazul în care se constată nerespectarea caracteristicilor, a condițiilor de fabricație și de utilizare sau comportarea necorespunzătoare în exploatarea produselor. Suspendarea se notifică în scris deținătorului, care poate supune Comisiei de agrement tehnic în construcții, după eliminarea cauzelor de suspendare, într-un interval de timp rezonabil, o cerere de reexaminare a cazului, care să conducă la revizuirea agrementului tehnic respectiv;

e) retragerea agrementului tehnic, la inițiativa grupei specializate, în cazul în care, cu ocazia revizuirii sau reexaminării după suspendare, se constată situații care conduc la această decizie. Retragerea se supune aprobării Comisiei de agrement tehnic în construcții.

Lucrările la care s-au utilizat produse având agrementul tehnic suspendat sau retras ulterior punerii în operă vor fi analizate de proiectant, care va decide menținerea lor sau schimbarea soluției.

Art. 23. — Deținătorul agrementului tehnic și grupa specializată care l-a elaborat vor urmări comportarea în exploatarea produsului respectiv pentru a putea fundamenta propunerea de a reglementa ca tradițional produsul în cauză sau de a prelungi ori de a schimba statutul acestui agrement tehnic.

CAPITOLUL IV

Obligații și răspunderi

Art. 24. — Comisia de agrement tehnic în construcții are următoarele atribuții și obligații:

a) înființarea grupelor specializate și atestarea organismelor de agrement tehnic;

b) stabilirea strategiei generale privind agrementul tehnic în construcții;

c) elaborarea și aprobarea documentelor interne specifice, prevăzute la art. 15, și publicarea celor privind instrumntarea solicitărilor de agrement tehnic;

d) aprobarea ghidurilor pentru agremente tehnice, în urma avizării acestora în grupele specializate pe domenii;

e) asigurarea colaborării cu Institutul Român de Standardizare pe linia elaborării standardelor pentru produse confirmate sub aspectul aptitudinii la utilizare în perioada de valabilitate a agrementelor tehnice;

f) evaluarea periodică a activității în raport cu strategia stabilită și cu evoluția pe plan european și luarea de măsuri în consecință;

g) păstrarea secretului profesional asupra informațiilor legate de agrementele tehnice;

h) publicarea listei grupelor specializate, a organismelor de agrement tehnic, a agrementelor tehnice, precum și a documentelor prevăzute la lit. b) și d);

i) reprezentarea națională în relațiile cu organisme de profil din străinătate.

Art. 25. — Cheltuielile privind exercitarea atribuțiilor Comisiei de agrement tehnic în construcții se suportă,

conform prevederilor art. 40 din Legea nr. 10/1995, din fondurile pentru controlul statului.

Art. 26. — Fabricanții și furnizorii, împuterniciți de aceștia, de produse care intră sub incidența acestui regulament, au următoarele obligații și răspunderi:

a) să solicite Comisiei de agrement tehnic în construcții elaborarea agrementului tehnic pentru produse noi, în condițiile prezentului regulament;

b) să furnizeze grupelor specializate care elaborează agrementele tehnice toate datele și informațiile necesare privind produsele respective;

c) să faciliteze și să asigure grupelor specializate și organismelor de agrement tehnic condițiile pentru desfășurarea tuturor activităților necesare în elaborarea agrementului tehnic, între care:

— examinarea și evaluarea unităților de producție sub aspectul dotării, al stăpânirii proceselor de fabricație, precum și al asigurării calității produselor;

— efectuarea verificărilor și încercărilor sau, după caz, a lucrărilor experimentale, conform prevederilor art. 20;

— efectuarea urmăririi comportării în exploatare pe durata de valabilitate;

d) să răspundă solidar cu executanții lucrărilor, conform legii, pentru viciile ascunse cauzate de calitatea necorespunzătoare a produselor furnizate, puse în lucrare, cu respectarea condițiilor stabilite de fabricanți sau furnizori;

e) să suporte cheltuielile generate de elaborarea agrementelor tehnice, în conformitate cu prevederile legale.

Art. 27. — Investitorii, proiectanții, executanții de lucrări de construcții, proprietarii și utilizatorii au, după caz, obligația de a prevedea în proiecte și de a utiliza produsele care intră sub incidența prezentului regulament, numai dacă acestea au agremente tehnice valabile și în conformitate cu prevederile din acestea.

Art. 28. — Organismele de agrement tehnic atestate au următoarele obligații și răspunderi:

a) să îndeplinească în permanență criteriile organizatorice, tehnice și deontologice pe baza cărora au fost atestate, în conformitate cu documentele și cu procedurile aplicabile;

b) să asigure funcționarea grupelor specializate și să realizeze activitățile legate de elaborarea agrementelor tehnice și de urmărire a comportării produselor în exploatare, pe bază de contracte încheiate cu solicitanții acestora.

Art. 29. — Grupele specializate au următoarele obligații și răspunderi:

a) să îndeplinească în permanență criteriile organizatorice, tehnice și deontologice avute în vedere la înființare;

b) să asigure colaborarea specialiștilor sau a unor unități specializate pentru rezolvarea competentă a activităților de elaborare a agrementelor tehnice;

c) să participe la acțiunile de evaluare privind produsele pentru care au elaborat agremente tehnice.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 30. — Urmărirea aplicării și controlul respectării prevederilor prezentului regulament la fabricanții și furnizorii menționați la art. 26 se efectuează de către Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, prin Inspectia de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului.

Art. 31. — Nerespectarea prevederilor prezentului regulament atrage răspunderi și sancțiuni contravenționale sau penale, după caz, conform legilor în vigoare.

Art. 32. — Agrementul tehnic nu acordă titularului dreptul exclusiv de producere ori de comercializare a produsului pentru care a fost eliberat.

Art. 33. — Referirea la un agrement tehnic în corespondența comercială, în anunțuri publicitare sau în contracte va menționa numărul și data aprobării lui.

Reproducerea agrementului tehnic nu se va face decât integral.

COMPONENTA

Comisiei de agrement tehnic în construcții

Comisia de agrement tehnic în construcții se compune din:

- președinte;
- vicepreședinte;
- secretar;
- membri:
 - 2 reprezentanți ai Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului;
 - 2 reprezentanți ai Ministerului Industriei și Comerțului;
 - 2 reprezentanți ai Ministerului Transporturilor;
 - 1 reprezentant al Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului;
 - 1 reprezentant al Ministerului Cercetării și Tehnologiei;
 - 1 reprezentant al Institutului Român de Standardizare;
 - 1 reprezentant al Oficiului pentru Protecția Consumatorilor;
 - 1 reprezentant al Inspectoratului general al corpului pompierilor militari;
 - 1 reprezentant al Institutului de igienă;
 - 1 reprezentant al Universității tehnice de construcții București;
 - 7 reprezentanți ai organismelor de agrement tehnic atestate;
 - 2 reprezentanți ai asociațiilor patronale și profesionale în construcții;
 - 6 reprezentanți ai producătorilor de materiale de construcții, executanților și ai proiectanților de construcții.

Președintele, vicepreședintele, secretarul și membrii comisiei sunt numiți prin ordin al ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului, pe baza propunerilor primite din partea ministerelor și a celorlalte organisme reprezentate.

Secretariatul Comisiei de agrement tehnic în construcții este asigurat de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

ANEXA Nr. 6

REGULAMENT

privind autorizarea și acreditarea laboratoarelor de analize și încercări în construcții

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — Autorizarea și acreditarea laboratoarelor de încercări în construcții reprezintă componenta sistemului calității în construcții, prin care li se recunoaște oficial acestor laboratoare competența tehnică și li se dă dreptul de a emite documente valabile și recunoscute potrivit domeniilor și competențelor legale stabilite.

Art. 2. — Prezentul regulament stabilește cadrul normativ general privind autorizarea și acreditarea laboratoarelor de încercări în construcții.

În contextul prezentului regulament, prin *încercări* se înțelege și analizele sau alte activități specifice ale laboratoarelor, care constituie domeniul definit explicit la autorizare sau la acreditare.

Art. 3. — Laboratoarele de încercări în construcții, autorizate, au competența, în domeniile autorizate, pentru încercări în vederea controlului și atestării calității în construcții, astfel:

a) laboratoarele de gradul I au competență atât pentru controlul interior, cât și pentru controlul exterior — de secundă parte sau terță parte —, precum și pentru activități necesare pentru expertizarea tehnică a construcțiilor, urmărirea comportării în exploatare;

b) laboratoarele de gradul II au competență pentru controlul interior, pentru controlul exterior de secundă parte și, în anumite condiții precizate explicit în autorizare, pentru controlul exterior de terță parte;

c) laboratoarele de gradul III au competență numai pentru controlul interior.

Art. 4. — Laboratoarele de încercări în construcții, acreditate, au, pentru domeniile acreditării, următoarele competențe:

a) de a efectua încercări pentru scopuri de reglementare, spre exemplu: agremente tehnice, certificarea de conformitate;

b) de a efectua activități de secundă parte sau terță parte pentru controlul și atestarea calității în construcții, pentru expertizări tehnice.

Acreditarea laboratoarelor de încercări în construcții le asigură acestora recunoașterea de către organismele naționale din alte țări sau internaționale, potrivit relațiilor de reciprocitate stabilite.

Art. 5. — Documentele emise de laboratoarele de încercări în construcții sunt valabile numai în condițiile în care:

- a) laboratoarele emitente sunt autorizate sau acreditate și autorizarea sau acreditarea este valabilă;
- b) documentele sunt emise pentru domeniile prevăzute la autorizare sau acreditate.

Referirea la aceste documente se face potrivit competențelor stabilite.

Art. 6. — Termenii specifici utilizați în prezentul regulament sunt definiți în Glosarul de termeni privind sistemul calității în construcții.

CAPITOLUL II

Elemente principale de conținut privind autorizarea și acreditarea laboratoarelor de încercări în construcții

Art. 7. — Autorizarea laboratoarelor de încercări în construcții, conform prezentului regulament, are următoarele obiective principale:

a) instituirea sistemului național de autorizare a laboratoarelor de încercări în construcții, prin care:

- se adoptă criterii și proceduri de evaluare unitare;
- se stabilesc competențele legale;
- se evaluează, periodic, activitatea laboratoarelor și rezultatele acesteia.

b) asigurarea competențelor tehnice necesare, la toate nivelurile, pentru controlul și atestarea calității — la executarea construcțiilor, urmărirea comportării în timp, expertizare, precum și în alte cazuri.

Art. 8. — Acreditarea laboratoarelor de încercări reprezintă recunoașterea oficială a competenței acestora de a efectua anumite încercări sau tipuri de încercări printr-un sistem de acreditare care are propriile sale reguli de procedură și conducere pentru efectuarea acreditării.

Acreditarea se face pe baza criteriilor de acreditare, care trebuie să fie cel puțin cele prezentate în Standardul SR EN 45001.

Art. 9. — Autorizarea și acreditarea au în vedere următoarele elemente principale privind laboratoarele de încercări în construcții:

- a) organizarea și statutul juridic;
- b) imparțialitatea, independența și integritatea;
- c) competența tehnică — conducerea și organizarea internă; personalul; localul și echipamentele; procedurile de lucru; sistemul calității.

CAPITOLUL III

Organizarea activității de autorizare și acreditare a laboratoarelor de încercări în construcții

Autorizarea laboratoarelor de încercări în construcții

Art. 10. — Autorizarea laboratoarelor de încercări în construcții se face, la solicitarea acestora, de către Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, prin Inspekția de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului, care constituie în acest scop:

— Comisia centrală de autorizare, care autorizează laboratoare de gradul I;

— Comisii județene de autorizare, care autorizează laboratoare de gradul II și de gradul III.

Art. 11. — Componenta comisiei centrale și a comisiilor județene de autorizare a laboratoarelor de încercări în construcții este prevăzută în documentele privind organizarea și modul de activitate ale comisiilor de autorizare.

Art. 12. — Membrii comisiilor de autorizare se numesc pe o perioadă de 4 ani, după cum urmează:

— prin ordin al ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului, pentru Comisia centrală de autorizare;

— prin dispoziții ale Inspekției de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului, pentru comisiile județene de autorizare.

Art. 13. — Organizarea și funcționarea sistemului național de autorizare a laboratoarelor de încercări în construcții are la bază:

a) documentele privind organizarea și modul de activitate ale comisiilor de autorizare;

b) documentele privind criteriile avute în vedere pentru autorizare, procedurile de autorizare, precum și pe cele privind supravegherea și statutul autorizării: acordare, menținere, suspendare, anulare, inclusiv controlul documentelor întocmite și al înregistrărilor privind aceste activități;

c) documentele privind atestarea și modul de lucru ale auditorilor, pentru evaluarea laboratoarelor de încercări în construcții în vederea autorizării.

Art. 14. — Autorizarea laboratoarelor de încercări în construcții cuprinde, în principal, următoarele activități:

a) cererea pentru autorizare, înaintată de laboratorul de încercări către comisie, potrivit gradului solicitat, în care se precizează domeniul clar definit;

b) analiza de către comisie a informațiilor privind laboratorul solicitant, furnizate de acesta prin completarea unui chestionar de informare și autoevaluare;

c) evaluarea la fața locului, de către auditori atestați, numiți de comisie și acceptați de laboratorul solicitant;

d) analiza documentației pentru evaluare — cerere, chestionar de informare și autoevaluare, informații culese în timpul evaluării, raportul asupra rezultatului evaluării — și stabilirea concluziilor cu privire la satisfacerea criteriilor de autorizare de către laboratorul solicitant;

e) formularea și eliberarea deciziei de autorizare sau de respingere;

f) supravegherea laboratoarelor autorizate prin reevaluare la intervale specificate și menținerea sau modificarea, după caz, a statutului autorizării — suspendare, anulare.

Art. 15. — Autorizarea laboratoarelor de încercări în construcții poate fi limitată în timp și poate fi însoțită de anumite condiții.

Art. 16. — Laboratoarele solicitante au dreptul de a fi audiate înainte de luarea unei decizii privind respingerea sau modificarea statutului autorizării.

Eventualele litigii se rezolvă, definitiv, de către Comisia centrală de autorizare.

Art. 17. — Documentele privind organizarea și funcționarea sistemului național de autorizare a laboratoarelor de încercări în construcții, prevăzute la art. 13, se elaborează de către Inspekția de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului și se aprobă prin ordin al ministrului lucrărilor publice și amenajării teritoriului.

Acreditarea laboratoarelor de încercări în construcții

Art. 18. — Acreditarea laboratoarelor de încercări în construcții se face, la solicitarea acestora, de către organisme de acreditare recunoscute, conform metodei și procedurilor de evaluare și acreditare ale acestora, pe baza standardelor SR EN 45001; SR EN 45002; SR EN ISO seria 9000 și a celorlalte reglementări aplicabile.

Art. 19. — Laboratoarele de încercări în construcții, acreditate, vor transmite Comisiei centrale de autorizare o copie de pe documentul de acreditare, înștiințând-o și despre toate modificările intervenite în statutul acestei acreditări.

CAPITOLUL IV

Obligații și răspunderi

Art. 20. — Inspekția de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului are următoarele atribuții și răspunderi:

a) să organizeze sistemul național de autorizare a laboratoarelor de încercări în construcții prin:

— înființarea comisiilor de autorizare, conform prevederilor art. 10—12;

— elaborarea și aprobarea documentelor de organizare și funcționare a sistemului, prevăzute la art. 13;

b) să asigure funcționarea sistemului și să îl evalueze periodic;

c) să asigure evidența, prin Comisia centrală de autorizare, și să publice periodic:

— lista auditorilor recunoscuți;

— lista laboratoarelor autorizate și a celor acreditate, inclusiv modificările intervenite în statutul acestora;

— informații privind criteriile de autorizare, procedurile, taxele, tarifele și altele din domeniul activității de autorizare.

d) să asigure relațiile cu organismele de acreditare și cu alte instituții și organizații din domeniu: Institutul Român de Standardizare, asociații profesionale.

Art. 21. — Comisia centrală și comisiile județene de autorizare a laboratoarelor de încercări în construcții au următoarele obligații și răspunderi:

a) să respecte prevederile documentelor de organizare și funcționare, precum și celelalte reglementări legale aplicabile;

b) să asigure atât prin personalul propriu, cât și prin auditorii atestați cu care colaborează:

— imparțialitatea deciziilor luate și respectarea criteriilor deontologice;

— confidențialitatea datelor prezentate de laboratoarele de încercări în construcții și a constatărilor proprii;

c) să pună la dispoziție laboratoarele solicitante, contra cost, documentația privind criteriile și procedurile de autorizare;

d) să asigure comunicarea cu laboratoarele de încercări atât în perioada de evaluare, cât și în cea de supraveghere, cu privire la deciziile luate privind autorizarea;

e) să participe la evaluarea sistemului de autorizare a laboratoarelor de încercări în construcții.

Art. 22. — Laboratoarele de încercări în construcții au următoarele obligații și răspunderi, înainte de autorizare sau de acreditare:

a) să se informeze asupra criteriilor stabilite prin autorizare și acreditare și să asigure îndeplinirea lor;

b) să facă demersurile necesare pentru autorizare sau acreditare, după caz;

c) să furnizeze toate datele și informațiile cerute pentru autorizare sau acreditare;

d) să faciliteze și să asigure condițiile necesare pentru evaluarea la fața locului, de către auditori împuterniciți, acceptați, conform procedurilor cunoscute;

e) să achite, la termenele stabilite, taxele pentru cerere, evaluare și pentru alte servicii legate de autorizare sau de acreditare;

f) să implementeze, după caz, sistemul de asigurare a calității și să aplice prevederile acestuia.

Art. 23. — Laboratoarele de încercări în construcții au următoarele obligații și răspunderi, după autorizare sau acreditare:

a) să se conformeze permanent condițiilor avute în vedere la autorizare sau la acreditare;

b) să asigure condițiile necesare desfășurării activităților de supraveghere;

c) să declare că sunt autorizate sau acreditate numai pentru serviciile de încercare pentru care li s-a acordat autorizarea sau acreditarea;

d) să nu folosească autorizarea sau acreditarea într-un asemenea mod, încât să compromită reputația organismelor care acordă autorizarea sau acreditarea;

e) să nu mai facă uz de autorizare sau acreditare la încetarea sau suspendarea acesteia și să înștiințeze clienții despre aceasta;

f) să informeze imediat organismele care au acordat autorizarea sau acreditarea, asupra oricăror schimbări survenite față de condițiile avute în vedere la acordarea autorizării sau a acreditării;

g) să stabilească cu clienții limitele de utilizare a documentelor emise, având în vedere următoarele puncte de vedere:

— aceste documente nu constituie sau nu implică, prin ele însele, o aprobare a produsului de către organismul care acordă autorizarea sau acreditarea sau de către orice alt organism;

— aceste documente nu vor fi utilizate, în totalitate sau parțial, în scopuri de promovare sau publicitate, și nu vor fi reproduse parțial, fără acordul laboratoarelor sau, după caz, al organismelor care acordă autorizarea sau acreditarea.

Art. 24. — Persoanele juridice și fizice implicate în activitatea de construcții — investitori, proprietari, utilizatori, proiectanți, experți, furnizori, executanți —, precum și organisme de inspecție și control au obligația de a lua în considerare numai documentele emise de laboratoarele de încercări în construcții, autorizate sau acreditate.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 25. — Controlul respectării prevederilor prezentului regulament se face de către Inspecția de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului.

Art. 26. — Încălcarea prevederilor prezentului regulament atrage răspunderi și sancțiuni contravenționale sau penale, după caz, conform legilor în vigoare.

Art. 27. — Cheltuielile ocazionale de autorizare și acreditare sunt suportate de laboratoarele de încercări în construcții solicitante.

ANEXA Nr. 7

REGULAMENT

privind certificarea de conformitate a calității produselor folosite în construcții

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — Certificarea de conformitate a calității produselor folosite în construcții constituie o componentă a sistemului calității în acest domeniu, prin care se demonstrează că produsele respective prezintă caracteristici de calitate controlate, conforme cu documentele de referință, și care permite aprecierea aptitudinii la utilizare și garantează, cu o probabilitate acceptabilă, că prin folosirea acestor produse se pot realiza cerințele prescrise pentru construcțiile respective.

Art. 2. — Certificarea de conformitate a calității constituie o condiție obligatorie pentru furnizarea și utilizarea produselor pentru construcții, destinate următoarelor categorii de construcții sau lucrări:

— construcțiile din categoria de importanță excepțională sau deosebită, definite conform Regulamentului privind stabilirea categoriei de importanță a construcțiilor;

— lucrări publice finanțate din bugetul de stat sau din bugetele administrațiilor locale și din credite garantate de stat;

— lucrări la care utilizarea acestor produse condiționează realizarea cerințelor esențiale, indiferent de categoria de importanță a acestora, de proveniența fondurilor de investiții aferente sau de natura proprietății asupra construcțiilor respective.

În cazurile prevăzute la alin. 1 se interzice folosirea produselor fără certificarea de conformitate a calității acestora.

Art. 3. — Prezentul regulament stabilește cadrul normativ general, principalele elemente de conținut, metodologice și de organizare, ale acțiunii de certificare de conformitate a calității produselor folosite în construcții.

Art. 4. — Prevederile prezentului regulament se aplică tuturor agenților economici care fabrică sau furnizează produse pentru construcții, materiale și elemente de construcții, instalații și echipamente, provenite din producția internă sau din import, precum și investitorilor, proiectanților,

executanților, proprietarilor și utilizatorilor construcțiilor la care se prevede folosirea produselor respective.

Prevederile prezentului regulament se referă la toate produsele identificate prin documente, atât la cele tradiționale, care fac obiectul unor standarde sau specificații tehnice, cât și la cele noi, utilizate pe baza unor agremente tehnice, folosite la lucrările de construcții noi, precum și în timpul perioadei de exploatare a construcțiilor existente, care fac parte din categoriile menționate la art. 2, pentru lucrări de intervenție — reparații, consolidări, modernizări.

Art. 5. — Termenii specifici utilizați în prezentul regulament sunt definiți în Glosarul de termeni privind sistemul calității în construcții.

CAPITOLUL II

Elemente principale, de conținut, ale certificării de conformitate a calității produselor folosite în construcții

Art. 6. — Certificarea de conformitate a calității produselor folosite în construcții se aplică prin două sisteme principale de certificare:

a) certificarea de conformitate a calității produselor de către un organism de certificare acreditat;

b) declarația de conformitate a calității produselor, dată de furnizor fie pe baza controlului/încercărilor efectuate de un organism de certificare sau de un laborator de încercări, acreditate, fie pe proprie răspundere.

Detalierea privind alegerea și aplicarea sistemelor, sub aspectul metodelor de control, la diferite categorii de produse sunt specificate în norme metodologice aprobate de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului. Aceste norme metodologice țin seama de prevederile prezentului regulament, de standardele SR EN 45011 și SR EN 45014 și iau în considerare:

— importanța rolului produselor în realizarea cerințelor esențiale, mai ales a celor care au legătură cu siguranța — rezistența și stabilitatea, siguranța la foc și în exploatare, sănătatea oamenilor și protecția mediului;

- natura produselor;
- incidența pe care variabilitatea caracteristicilor produselor o poate avea asupra capacității acestora de a îndeplini funcțiile pentru care sunt destinate;
- probabilitatea apariției defectelor la fabricarea produselor.

Art. 7. — Certificarea de conformitate a calității produselor folosite în construcții cuprinde următoarele elemente principale:

a) identificarea și analizarea produselor supuse certificării, sub aspectul definirii lor complete în ceea ce privește structura, compoziția, forma, alcătuirea și toate caracteristicile de calitate exprimate, pe cât posibil, în termeni de performanță, în raport cu prevederile din documentele de referință — standarde, proiecte-tip, agremente tehnice sau specificații tehnice invocate de producător;

b) examinarea și evaluarea agentului economic producător sau furnizor, în ceea ce privește dotarea și experiența acestuia, ca premise pentru garantarea calității și a constanței caracteristicilor cerute pentru produsele livrate, precum și în ceea ce privește implementarea sistemului propriu de conducere și de asigurare a calității;

c) efectuarea activităților aferente metodelor de control al conformității din cadrul sistemului de certificare stabilit — inspecții, încercări, supraveghere;

d) confirmarea modului, a condițiilor și a domeniului de folosire, prevăzute în documentele de referință ale produselor certificate, pentru a se putea face aprecierea aptitudinii de utilizare în construcții a acestor produse;

e) elaborarea documentelor de certificare, corespunzătoare sistemului de certificare adoptat.

Art. 8. — Sistemele de certificare de conformitate a calității produselor folosite în construcții, aplicate de organisme de certificare acreditate, pe baza prevederilor prezentului regulament, conferă producătorilor sau furnizorilor acestor produse dreptul de a aplica o marcă de conformitate.

Marca de conformitate, aplicată de producător sau de furnizor, atestă că produsele respective sunt conforme cu specificațiile tehnice din documentele de referință sau din alte documente aplicabile și că sunt apte pentru utilizare în construcții, prezentând caracteristici care fac ca lucrările la care sunt folosite să satisfacă cerințele prevăzute de lege.

Dreptul de utilizare a mărcii de conformitate se acordă numai de către un organism de certificare acreditat, în condițiile stabilite printr-un regulament de utilizare a mărcii de conformitate respective.

Art. 9. — Pentru categoriile de produse care au o slabă incidență asupra realizării cerințelor esențiale în construcții și care sunt utilizate la construcții de importanță normală sau redusă, definite conform Regulamentului pentru stabilirea categoriei de importanță a construcțiilor, se vor adopta un sistem și metode mai simple de certificare, specificate în normele metodologice.

CAPITOLUL III

Organizarea acțiunii de certificare de conformitate a calității produselor folosite în construcții

Art. 10. — Acțiunea de certificare de conformitate a calității produselor folosite în construcții cuprinde, în totalitate sau în parte, în funcție de sistemul și metodele aplicabile produselor respective, următoarele activități:

a) activități pregătitoare privind solicitarea certificării și furnizarea tuturor documentelor, datelor și informațiilor necesare, referitoare la agenții economici producători și la produsele respective; stabilirea sistemului de certificare adecvat și a metodelor de control aferente, în funcție de natura și destinația produselor; stabilirea programului acțiunii de certificare și perfectare a contractelor aferente;

b) desfășurarea procesului de certificare, pe faze, conform sistemului de certificare adoptat; evaluarea produselor pe bază de încercări inițiale; auditul documentației prezentate de producător și auditul la fața locului, pentru controlul proceselor de fabricație; acordarea certificării; audituri de supraveghere.

Art. 11. — Toate aceste acțiuni și activități se efectuează în conformitate cu prevederile normelor metodologice

și pe bază de proceduri tehnice specifice ale organismului de certificare.

Art. 12. — Rezultatele acțiunii de certificare de conformitate a calității produselor folosite în construcții se consemnează în documentele corespunzătoare sistemelor de certificare adoptate: certificate de conformitate sau declarații de conformitate.

Art. 13. — Organismele de certificare, care efectuează certificarea de conformitate a calității produselor folosite în construcții, trebuie să îndeplinească criteriile generale specificate în standardul SR EN 45011 și să fie acreditate în conformitate cu reglementările generale de acreditare a organismelor de certificare.

Art. 14. — Organismele de certificare pot efectua, pe bază de contract, toate activitățile aferente certificării propriu-zise, precum și încercările, auditurile și inspecțiile necesare sau pot solicita efectuarea, prin subcontractare, a unora dintre aceste activități, în numele lor, de către alte organisme acreditate, în condițiile respectării prevederilor din SR EN 45011 și în conformitate cu prevederile normelor metodologice.

CAPITOLUL IV

Obligații și răspunderi

Art. 15. — Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului are următoarele atribuții și obligații:

a) elaborarea, aprobarea și publicarea normelor metodologice privind sistemele de certificare de conformitate a produselor pentru construcții, conform prevederilor de la art. 6 din prezentul regulament, precum și a unui ghid tehnic explicativ pentru uzul celor interesați — producători, furnizori, investitori, proiectanți, proprietari, utilizatori;

b) publicarea și actualizarea periodică a listelor organismelor de certificare a calității produselor folosite în construcții, acreditate, și a celor cărora li s-a retras acreditarea;

c) analizarea periodică, prin Inspekția de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului, a situației produselor care s-au utilizat pe baza declarației de conformitate, sub aspectul calității acestora.

Art. 16. — Furnizorii de produse folosite în construcții — materiale, elemente și echipamente de construcții și instalații — au următoarele obligații și răspunderi:

a) să solicite organismelor de certificare acreditate efectuarea certificării de conformitate pentru produsele folosite în construcții, fabricate sau livrate, care intră sub incidența prevederilor prezentului regulament, pe bază de contract;

b) să furnizeze organismelor de certificare acreditate toate datele și informațiile necesare privitoare la unitățile producătoare și la produsele pentru care au solicitat certificarea de conformitate: date de identificare, descriere, caracteristici, domenii și condiții de utilizare, date privind controale și încercări efectuate;

c) să faciliteze și să asigure organismelor de certificare acreditate condițiile necesare pentru desfășurarea tuturor activităților legate de acțiunea de certificare de conformitate a calității produselor folosite în construcții, și anume:

— examinarea și evaluarea unității producătoare, sub aspectul dotării, al experienței, al stăpânirii proceselor de fabricație, controalelor și încercărilor privind calitatea produselor, precum și al existenței sistemului propriu de conducere și de asigurare a calității;

— identificarea produselor supuse certificării de conformitate, sub aspectul caracteristicilor de performanță;

— efectuarea operațiunilor de control, verificare, încercare și supraveghere în timp, aferente proceselor de fabricație și calității produselor supuse certificării de conformitate;

d) să efectueze toate operațiunile de control și încercare a produselor supuse certificării de conformitate, ce le revin conform sistemelor de certificare adoptate;

e) să emită declarația de conformitate pentru produsele livrate, corespunzătoare domeniului de utilizare și condițiilor prevăzute de prezentul regulament, asigurând competența tehnică și probitatea profesională ale personalului propriu

implicat în operațiunile aferente certificării de conformitate prin sistemul declarației proprii;

f) să evalueze, periodic sau la solicitarea factorilor interesați, și să mențină modul de asigurare a calității produselor pentru care au dat declarație de conformitate;

g) să răspundă solidar cu executanții lucrărilor de construcții, conform legii, pentru viciile ascunse ale acestor lucrări, cauzate de calitatea necorespunzătoare a produselor folosite în construcții, furnizate și puse în lucrare, cu respectarea indicațiilor și condițiilor speciale stabilite de fabricanți sau de furnizori.

Art. 17. — Investitorii, proiectanții, executanții de lucrări de construcții, proprietarii sau utilizatorii, după caz, au următoarele obligații și răspunderi:

a) să ceară și să utilizeze la proiectarea și executarea lucrărilor de construcții specificate la art. 2 din prezentul regulament numai produsele pentru care există certificate de conformitate potrivit prevederilor acestui regulament;

b) să prevadă, în contractele încheiate cu producătorii sau furnizorii de produse folosite în construcții sau cu alți agenți economici implicați, clauze referitoare la obligativitatea efectuării certificării de conformitate a calității produselor, potrivit prevederilor prezentului regulament și cerințelor speciale impuse de reglementările aplicabile sau de specificațiile tehnice contractuale pentru construcțiile în cauză.

Art. 18. — Organismele de certificare independente acreditate, implicate în acțiunea de certificare de conformitate a calității produselor folosite în construcții, au următoarele obligații și răspunderi:

a) să îndeplinească condițiile minimale specificate la art. 13 și 14 și să-și desfășoare activitatea conform prevederilor prezentului regulament și normelor metodologice aferente;

b) să păstreze confidențialitatea asupra tehnologiilor și secretelor de fabricație ale agenților economici supuși acțiunii de certificare;

c) să publice:

(i) lista producătorilor și furnizorilor și a produselor folosite în construcții, pentru care au eliberat sau cărora le-au suspendat sau anulat certificarea de conformitate, semestrial;

(ii) documentele de referință privind produsele, ale căror prevederi nu asigură satisfacerea cerințelor privind calitatea în construcții.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 19. — Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului va asigura, prin Consiliul pentru calitate în construcții:

— elaborarea de norme metodologice privind certificarea de conformitate a calității produselor folosite în construcții, în acord cu evoluția pe plan european;

— rezolvarea unor litigii cu caracter tehnic sau de principiu, în ceea ce privește activitatea certificării de conformitate a calității produselor folosite în construcții;

— evaluarea periodică a acestei componente a sistemului calității în construcții;

— evaluarea anuală a unităților investite pentru realizarea activităților de certificare de conformitate a calității produselor folosite în construcții, până la acreditarea acestora.

Art. 20. — Controlul respectării prevederilor prezentului regulament de către unitățile implicate se face de către Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, prin Inspekția de stat în construcții, lucrări publice, urbanism și amenajarea teritoriului.

Art. 21. — Nerespectarea dispozițiilor prezentului regulament atrage răspunderi și sancțiuni contravenționale sau penale, după caz, conform legilor în vigoare.

Art. 22. — Finanțarea activităților de certificare de conformitate a produselor folosite în construcții se face din fondurile de producție ale unităților producătoare și/sau furnizoare interesate.

Art. 23. — Până la înființarea, organizarea și acreditarea de organisme independente pentru efectuarea activităților legate de acțiunea de certificare de conformitate a calității produselor folosite în construcții, pe baza prevederilor prezentului regulament, se investesc, tranzitoriu, cu atribuțiile aferente acestei activități, potrivit profilului, următoarele unități:

— Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Construcții și Economia Construcțiilor — INCERC București și filialele sale din Cluj-Napoca, Iași și Timișoara;

— Laboratorul Central București — S.A.;

— Institutul de Cercetare, Proiectare Materiale de Construcții — PROCMA — S.A.;

— Institutul Național pentru Ciment — CEPROCIM — S.A.;

— Institutul Național al Lemnului — I.N.L. — S.A.;

— Institutul de Proiectare pentru Automatizări — I.P.A. — S.A.;

— Institutul de Cercetare și Proiectare Electronică — I.C.P.E. — S.A.;

— Institutul de Cercetări în Transporturi — INCERTRANS — S.A.;

— Registrul Feroviar Român — REFER — R.A.

Pentru exercitarea atribuțiilor aferente certificării de conformitate a calității produselor folosite în construcții, unitățile menționate la alin. 1 sunt supuse anual unei acțiuni de evaluare pentru menținerea investiției, sub aspectul capabilității tehnice și financiare, al competenței profesionale și al imparțialității de a efectua certificare de conformitate a calității produselor folosite în construcții. Evaluarea se face pe baza criteriilor specificate în standardul SR EN 45011 și în conformitate cu regulile de procedură prevăzute în normele metodologice menționate, de către un organism desemnat de Consiliul pentru calitate în construcții.

Art. 24. — Încercările necesare în cadrul acțiunii de certificare de conformitate a calității produselor folosite în construcții pot fi efectuate, până la organizarea unei rețele de laboratoare acreditate, și de către laboratoare independente, autorizate conform Regulamentului pentru acreditarea și autorizarea laboratoarelor de încercări în construcții, care au în profil încercări cerute pentru certificare și competența legală necesară.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.